

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Maria Szczepanec

w sprawie ze skargi J. M.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. V CSKP 118/21, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 19 maja 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

J. M. (dalej: Skarżący) pismem z 7 marca 2022 r., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika adwokat A. Z., wniósł skargę na przewlekłość postępowania w sprawie zakończonej postanowieniem Sądu Najwyższego z 11 sierpnia 2021 r., V CSKP 118/21. Skarżący wniósł nadto o przeprowadzenie czynności mających na celu przekazanie akt sprawy Sądowi Okręgowemu w W. celem ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu skargi wyjaśniono, że wyrokiem z 29 października 2018 r. Sąd Okręgowy w W. II Wydział Cywilny Odwoławczy zmienił wyrok Sądu Rejonowego w W. z 13 listopada 2017 r., XIV Ns [...] w ten sposób, że oddalił wniosek J. R. o zasiedzenie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu położonego w W.. J. R. wniosła do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną. Na skutek jej rozpoznania Sąd Najwyższy postanowieniem z 11 sierpnia 2021 r. uchylił

zaskarżane orzeczenie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W..

W dniu 21 stycznia 2022 r., po kilku miesiącach oczekiwania na informację o przekazaniu akt sprawy Sądowi Okręgowemu w W. pełnomocnik Skarżącego zadzwonił do Sądu Okręgowego w W. z prośbą o przyspieszenie rozpoznania sprawy. Uzyskał informację, że uzasadnienie postanowienia zostało sporządzone i czeka na wszystkie podpisy, które powinni złożyć Sędziowie. W ocenie Skarżącego, pomimo upływu ponad sześciu miesięcy od dnia wydania przez Sąd Najwyższy postanowienia z 11 sierpnia 2021 r., V CSKP 118/21 oraz niemal dwóch miesięcy od rozmowy telefonicznej pełnomocnika Skarżącego czynności nie zostały wykonane, zaś z ostatniego monitu (przeprowadzonego telefonicznie 28 lutego 2022 r.) wynika, że uzasadnienie nadal nie jest podpisane, natomiast akta nadal pozostają w Sądzie Najwyższym.

Wszystkie te okoliczności w ocenie Skarżącego stanowią przyczynę stwierdzenia przewlekłości w niniejszej sprawie.

Prezes Sądu Najwyższego w odpowiedzi na skargę wniósł o jej odrzucenie, a w przypadku merytorycznego rozpoznania o oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedmiotem postępowania wywołanego skargą na przewlekłość jest badanie, czy doszło do naruszenia przysługującego skarżącemu prawa do sądu przez przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawie od chwili jego wszczęcia do prawomocnego zakończenia. Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r., o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 75, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania) została wprowadzona w celu konieczności zapewnienia przestrzegania prawa każdego obywatela do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, które zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu (art. 1 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania). Realizacją tego celu jest przysługujące obywatelowi prawo

do wniesienia skargi o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Chodzi zatem o etap postępowania przed tym sądem, przed którym to postępowanie nadal się toczy, czyli nie zostało jeszcze zakończone (zamknięte) w wyniku wydania stosownych orzeczeń. Warunkiem skutecznego złożenia skargi, która będzie mogła podlegać rozpoznaniu jest zatem jej złożenie w czasie trwania postępowania. Sformułowanie to należy odnosić do tego etapu postępowania, którego skarga dotyczy, a późniejsze jej złożenie jest bezskuteczne. Nie budzi wątpliwości, że termin tak oznaczony ma charakter materialno-prawny (prekluzyjny), co oznacza, że jest on nieprzywracalny. Skarga wniesiona po zakończeniu postępowania, nie może być zatem rozpoznawana.

Tymczasem w niniejszej sprawie objęte skargą postępowanie zostało zakończone prawomocnym postanowieniem Sądu Najwyższego 11 sierpnia 2021 r. Natomiast skargę na przewlekłość postępowania w tej sprawie Skarżący złożył w 7 marca 2022 r. Nie ma zatem żadnych wątpliwości, że skarga została złożona po upływie terminu, co powoduje, że na podstawie art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. i w zw. z art. 8 ust. 2 i art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania podlega ona odrzuceniu.

Wobec konieczności wydania orzeczenia powyższej treści - skoro skarga na przewlekłość postępowania w omawianym zakresie nie przysługuje, bezprzedmiotowe stało się podjęcie czynności mających na celu przekazanie akt sprawy Sądowi Okręgowemu w W. celem ponownego rozpoznania.

Z tych względów, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.